אור דוד

מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
צברדקינג ז"ל ב שלמ <mark>ה זל</mark> מן	40	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	וחודום
ושושנה נעמי הי	48	20:14	20:18	20:16	19:08	19:16	18:59	בחוקותי

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת גזרה מלכות רומי על היהודים שלא לשמור שבת, טהרת המשפחה וברית מילה. הלך רבי ראובן בן אסטרובלי למלכות מחופש לרומאי. שאל שם את הרומאים:מי שיש לו אויב, יעשיר אותו או יעני? אמרו לו: יעני. אמר להם:אם כן בואו ניתן ליהודים לשמור שבת וכך יעבדו פחות ויהיו יותר עניים. הסכימו איתו. שאל שוב:מי שיש לו אויב,ירבה או ימעט אותו? אמרו לו:ימעט. אמר:אם כן ניתן ליהודים לשמור על טהרה וכך תצטמצם הילודה שלהם. הסכימו איתו. שאל שוב מי שיש לו אויב, יחזק אותו או יחליש?אמרו לו:יחליש. אמר: אם כן, בואו ניתן ליהודים למול את בניהם כדי שיחלשו. הסכימו איתו וכך נתבטלו הגזירות. כעבור זמן נתגלה שזה היה יהודי וחזרו הגזירות. החליטו חכמי ישראל לשלוח את רבי שמעון בר יוחאי ורבי אליעזר בן רבי יוסי עם מתנה למלכות במטרה לבטל את הגזירות. בדרך נתגלה להם השד 'בן תמליון' ואמר להם שנשלח לעזור להם. בכה רבי שמעון ואמר:הגר שפחת שרה זכתה שנתגלה אליה מלאך 3 פעמים ואליי שד? בכל אופן העיקר שתהיה ישועה לישראל. בן תמליון אמר שיכנס בתוך בתו של הקיסר (דיבוק) והיא תשתגע ותצעק שיביאו לה את רבי שמעון וכך אכן עשה. כשהגיעו רבי שמעון ורבי אליעזר התחנן אליהם הקיסר שירפאו את בתו.התקרבו לבתו ואמרו:בן תמליון צא. אמר בן תמליון:אני יוצא וכשאצא כל כלי הזכוכית שבבית ישברו. וכך אכן קרה. הקיסר שמח כל כך ונתן להם רשות להיכנס לחדר האוצרות ולקחת כל מה שירצו. נכנסו ולקחו את איגרת הגזירות וקרעו אותה וליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר. (מסכת מעילה דף יז עמוד א). זכותו של רשב"י תעמוד לפני הקב"ה ותליץ יושר על כל עם ישראל שנזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.<u>כּ״אַ</u> בּ אייר: טוַ וַיִּסְעוּ מִמְדְבַּר סִינַי וַיַּחָנוּ בִּקְבָרֹת הַתַּאַוַה:

(כנ"ל)

[כַבַ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִּים הֱיִיתֶם אֶת יְהוָה:

(דברים ט,כב)

(כנ"ל)כו

יַסַע קָדִים בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תִימָן: כז וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנַף: כח וַיִּפֵּל בְּקֶכֶב מַחְנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו: כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא לָהֶם: ל לא זַרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם: לא וְאַף אֵלהים עַלָה בַהֶם ויּהַרֹג בָּמשִׁמנּיהָם וּבחוּרִי יִשִּׁרֵאל הכָריע:

אֶלהִים עָלָה בָּהֶם וַיִּהְרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: (מהלים עח,כו-לא)

<u>כ״א אייר: כב וַיְ</u>הִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: כַגַ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר תְּבַשְׁלוּ בַּשֵׁלוּ וְאֵת כַּל הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבּּקֶר:

(שמות טז,כב-כג) (ע"פ שבת פז ע"ב וסדר הפסוקים)

<u>לא וּןרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָ</u>ז שַׂלְוִים מָן הַיָּם וַיִּטֹשׁ עַל הַמַּחָנֶה כְּדֶּכֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדֶּכֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחָנֶה וּכְאַמָּתִים עַל פְּנֵי הָאָכֶץ: לַב וַיַּקֶם הָעָם כַּל הַיּוֹם הַהוּא וְכַל הַלַּיְלָה וְכֹל יוֹם הַמָּחֶרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת הַשְּׁלָּו הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֶמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחְנָה: לַגַ הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בִּין שִׁנִּיהֶם טָכֶם יִּכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד: לָדַ וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא ִקְבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קַבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים: (במדבר

(פרק י פסוק יא ופרק יא פסוק לב) (<u>כב</u> וּבְתַבְעַרָה וּבְמַסָּה וּבְקבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִּים הֶיִיתֶם אֶת יְהוַה:

(כנ"ל)

ָבגַ וַיִּיָּעֲצוּ כֵּל הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיִּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים שִׂמְחָה: כַדַ כִּי חִזְקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הֵרִים לַקָּהָל אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֶלָפִים צֹאן וְהַשָּׁרִים הֵרִימוּ לַקָּהָל פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהָנִים לַרֹב: כַה וַיִּשְׂמְחוּ כֵּל קְהַלּ יְהוּדָה וְהַכֹּהָנִים וְהַלְוִיִּם וְכֵל הַקְּהָל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים בִּיהוּדָה: כַּו וַתְּהִי שִׁמְחָה גְּדוֹלָה בִּירוּשָׁלָם כִּי מִימֵי שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כָזֹאת בִּירוּשָׁלָם: כז וַיָּקְמוּ הַכּּהְנִים הַלְּוִים וַיָּבָרָכוּ אֶת הָעָם וַיִּשָּׁמֵע בְּקוֹלָם וַתָּבוֹא תְפִלָּתָם לִמְעוֹן קַדְשׁוֹ לַשָּׁמָיִם:

(פסוק טו סדר הפסוקים) (דברי הימים-ב' ל,כג-כז)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת בחוקותי דפו"י קט"ו ע"ב.

נו) אמר ר' חייא וכר: אר"ה, אני שמעתי דבר חדש. שאמר ר' אלעזר, לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, לא הכיתים ולא הרגתים לכלותם, היה צריך לומר. ומשיב, אלא, לא מאסתים ולא געלתים, פירושו, כי מי ששונא לאחר, הוא מאוס לפניו, ומגועל הוא בגיעול לפניו, אבל כאן, לא מאסתים ולא געלתים, מהו הטעם. הוא משום שאהובת נפשי געלתים, מהו הטעם. הוא משום שאהובת נפשי ביניהם, דהיינו השכינה, שבשבילה כולם אהובים אצלי. ז"ש לכלתם. לכלתם כתוב חסר ז', לרמז על השכינה שנקראת כלה, ולכלותם, כמו בשביל הכלה, ולכלותם, כמו בשביל הכלה, לא מאסתים ולא געלתים, משום שהיא אהובת לא מאסתים ולא געלתים, משום שהיא אהובת נפשי, ואהובה שלי אצלם.

- נה) לכר נש דרחים וכר: בדומה לאדם שאוהב אשה, והיתה דרה בשוק של בורסקי. דהיינו של מעבדי עורות, שריחם רע. אם היא לא היתה שם, לא היה נכנס שם לעולם, כיון שהיא שם, השוק של בורסקי דומה בעיניו כשוק של מוכרי בשמים, שכל הריחות הטובים שבעולם נמצאים שמה.
- נט) אוף הכא ואף וגרי: אף כאן, ואף גם זאת בהיותם בארץ אוביהם, שהוא שוק של בורסקי שריחו רע, לא מאסתים ולא געלתים. ולמה. לכלותם, היינו בשביל הכלה שלהם, שהיא השכינה, שאני אוהב אותה והיא אהובת נפשי, השורה שם, וע"כ דומה עלי ככל ריחות

נז) אמר ר' חייא וכר: אר"ח, אני הטובים שבעולם, בשביל כלה ההיא השורה שמעתי דבר חדש. שאמר ר' אלעזר, לא בתוכם. א"ר יוסי אלו לא באתי כאן אלא מאחתים ולא נשלחים לכלוחם, לא הכיחים ולא לשמוע דבר הזה, די.

ס) פתח ואמר, כן וגוי: פו"א, בו יכבד אב ועבד אדוניו. כן יכבד אב, היינו כמר אומר, כבד את אביך ואת אמך, שאתה והעמידוהו, שיכבד פירושו, במאכל ובמשתה ובכל. זהו שמחויב בחייו. אחר שמת, אם תאמר שפטור מכבוד, אינו כן, כי אע"פ שמת הוא עוד מחויב בכבודו יותר, שכתוב, כבד את אביד, גם לאחר מותו. ואם אותו הבו הולד בדרך מעקשים, ודאי שמבזה את אביו, ודאי שעושה לו בזיון. ואם אותו הבן הולך בדרך הישר ומתקן מעשיו, ודאי שזה מכבד את אביו. מכבד אותו בעולם הזה בין אנשים, ומכבדו בעולם הבא אצל הקב"ה. והקב"ה מרחם עליו ומושיבו בכסא כבודו. ודאי יכבד אב.

סא) כגון ר' אלעזר וכו': כמו ר' אלעזר וכו': כמו ר' אלעזר, שהוא כיבד את אביו בעולם הזה, ובעולם ההוא עתה הגדיל שבחו של ר"ש בשני עולמות, בעולם הזה, ובעולם הבא עוד יותר מבחייו. שזכה לבנים קדושים ולגזעים קדושים. אשרי הם הצדיקים הזוכים לבנים קדושים לגזעים קדושים, עליהם נקרא, כל קדושים יכירום כי הם זרע ברך ה'. אמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "ירבעם" (מלכים-א' פרקים יא,כו-יג) מקבילה ל-בחוקתי על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. את מה עבדי רוזבעם שמעו ואכ בתיהם וזורו א. ירבעם בן נבט מה היה והוא מן צרדה

ה. מה מעל המובח נשפך ואחר כך הנביא הלך ב. מה עשה שכלמה וכלכן ירבעם הוכיוזו

ו. מה רוזבעם עשה עם הוקנים אבכ^ר הכרך אוזרי היכרים ג. מה ירבעם היה והוא עשה מלאכה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אופירה, בית זורן תוזתון, גבעון, דברתי, הרבה מאד, והכרתי. שבד שכוב מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679. נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

זמין להורדה חינם:

